

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
žalobkyně: **S. K.**, bytem ....., zastoupené JUDr. Michalem Svobodou,
advokátem se sídlem advokátní kanceláře Berkova 39, 612 00 Brno,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu
1, 128 00 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2017, č. j. MPSV-2017/120549-921,
sp. zn. SZ/MPSV-2017/99134-921,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že rozhodnutím ze dne 6. 6. 2017 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřad práce ČR, krajské pobočky v Brně ze dne 13. 4. 2017 o odebrání příspěvku na živobytí. Při

- vyplňování žádosti o příspěvek žalobkyně vyplnila předepsaný formulář o výši příjmů, do kterého uvedla jednorázový příjem ve výši 7.000 Kč od otce.
2. Z takto vyplněného formuláře není ani náznakem jasné, o jaký příjem se jedná, zda jde o dar, zápůjčku atd., a dále není jasné, zda se jedná o jednorázový příjem či o příjem v budoucnu pravidelný či se opakující. V důsledku takto vyplněného formuláře byl proveden přepočít a na základě jeho výsledku bylo rozhodnuto o odnětí.
  3. V uvedeném dokladu v části F je uveden odkaz na předepsaný Seznam ostatních započitatelných příjmů - 04. Uvedený seznam neobsahuje položku s příslušným kódem pro příjem uvedený účastnicí v dokladu. Uvedený doklad navíc obsahuje poučení tohoto obsahu: *„Pokud dokládáte příjem za poskytování péče o osobu blízkou nebo jinou pobírající příspěvek na péči (kód i) nebo příjem výživné nezaopatřeného dítěte (kód j1) nebo další druhy výživného a příspěvek na výživu rozvedeného manžela a neprovdané matce (kód j2) a plátcem tohoto příjmu je osoba, která je s vámi společně posuzovanou osobou na příspěvku na živobytí nebo doplatku na bydlení, uveďte do kolonky Plátce pořadové číslo této osoby z tabulky části G. V ostatních případech kolonku proškrtněte. Tyto druhy příjmů od plátce, který je s vámi společně posuzovanou osobou, nebudou započítány do celkové výše vašich rozhodných příjmů. Příjem od každé z osob, které jsou s Vámi společně posuzovány, je nutno uvést samostatně, příjem od osob, které nejsou společně posuzovány, lze uvést jako součet daného druhu příjmu.*
  4. Z výše uvedeného vyplývá, že uvedená částka neměla být do dokladu za únor 2017 uvedena, popř. když uvedena byla, nemělo být k ní přihlédnuto. V souvislosti s touto argumentací vyvstává otázka jakým, a zda byla účastnice poučena o následcích uvedení částky 7.000 Kč do dokladu. Dá se vyvodit, že v případě neuvedení takové částky do dokladu za březen 2017, či do žádosti o příspěvek na živobytí, by byl nárok přiznán.
  5. Neopodstatněnost odebrání příspěvku proto spočívá v důvodu odnětí, protože hmotnou nouzi není možné dlouhodobě zlepšit jednorázovou částkou ve výši 7000 Kč.
  6. Proti rozhodnutí správního orgánu bylo podáno odvolání, které bylo žalovaným zamítnuto.
  7. V rámci odvolacího řízení byly žalobkyní namítnuty neodpovídající výpočet nákladů na bydlení a dále péče žalobkyně o těžce zraněného syna.
  8. Vzhledem ke skutečnostem shora uvedeným, je žalobkyně přesvědčena, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné a v jeho důsledku bylo do jejích práv zasaženo neoprávněně, a proto žádala zrušení rozhodnutí žalovaného ve všech jeho částech, obnovení dávek hmotné nouze – příspěvku na živobytí a zpětné vyplacení částek hmotné nouze za měsíce počínaje březnem 2017.

9. Navrhovala proto, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2017 zruší a žádala dále, aby byl žalovaný zavázán žalobkyni zaplatit vzniklé jí náklady řízení.
10. V doplňku žaloby žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že měla uvést trvalou podporu ze strany otce a jejího staršího syna. Ten v té době nebyl ani takové pomoci schopen, protože byl jednak bez příjmů (pracuje až od 1. 8. 2017) a nyní se snaží dosáhnout na povolení oddlužení. Upozornila také na to, že vůči ní nebylo zahájeno žádné přestupkové řízení.
11. Navíc s ohledem na účel dávky, tj. pomoc v hmotné nouzi, zdůraznila, že to byl žalovaný a jemu podřízené orgány, které svým postupem dostali žalobkyni do stavu nouze.
12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že do dokladu o výši měsíčního příjmu s datem 23. 3. 2017 žalobkyně v části ostatní započitatelné příjmy uvedla za únor 2017 částku 7.000 Kč. K uvedené částce do protokolu o ústním jednání dne 23. 3. 2017 žalobkyně uvedla, že s úhradou nájemného pomáhá rodina – otec s přítelkyní a starší syn. Žalobkyně skutečnost, že v únoru 2017 obdržela částku 7.000 Kč, nezpochybňuje, uvádí však, že uvedená částka neměla být do příjmů započítána.
13. V souladu se zákonem č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, je v souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi, rozhodné období, za které se zjišťuje příjem v průběhu poskytování opakující se dávky, období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci. Nárok na opakovanou dávku pomoci v hmotné nouzi, na její výši nebo výplatu se v průběhu jejího poskytování přehodnocuje každý měsíc podle ust. § 10 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Žalobkyně uvedený příjem neoznačila jako půjčku, částka 7.000 Kč byla započtena podle ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na ust. § 10 odst. 1 písm. n) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, jako bezúplatný příjem.
14. Podle § 2 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi se osoba nachází v hmotné nouzi, není-li dále stanoveno jinak, jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob po odečtení přiměřených nákladů na bydlení (§ 9 odst. 2) nedosahuje částky živobytí (§ 24). V rozhodném období od 1. 3. 2017 byl příjem společně posuzovaných osob vyšší než částka živobytí společně posuzovaných osob. Pokud žalobkyně namítá, že jednorázovou částkou ve výši 7.000 Kč není možné hmotnou nouzi dlouhodobě zlepšit, mohla uplatnit novou žádost o příspěvek na živobytí. V rámci nového řízení by správní orgán nově zkoumal, zda se osoba nachází v hmotné nouzi (§ 2 odst. 2 písm. a).
15. Zde vyvstává otázka, jakým a zda byla účastnice poučena o následcích uvedení částky 7.000 Kč do dokladu. Dá se vyvodit, že v případě neuvedení takové částky do

dokladu za březen 2017, či do žádostí o příspěvek na živobytí, by byl nárok přiznán.

16. Pokud by účastník řízení uvedl úmyslně nesprávné nebo neúplné údaje anebo zatajil požadované údaje, lze takový postup kvalifikovat jako přestupek proti pořádku ve státní správě, za který lze podle ust. § 21 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, uložit pokutu až do výše 10.000 Kč.
17. Podle ust. § 4 odst. 2 správního řádu správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Zásada přiměřenosti poučení znamená, že se dotčené osobě musí dostat od správního orgánu takového poučení, aby na jeho základě mohla vykonávat zejména ta procesní práva, která spadají pod právo na spravedlivý proces (zejména čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod).
18. Žalovaný konstatuje, že správní řád sice výslovně nestanoví, že poučovací povinnost správního orgánu se vztahuje pouze na procesní práva a povinnosti, nicméně z povahy správního řádu jako procesního předpisu vyplývá, že správní orgán je povinen poučit účastníky o právech a povinnostech plynoucích z právních předpisů upravujících řízení před správními orgány (rozhodnutí NSS, č. j. 1As 51/2010-214 z 13. 10. 2010). Poučovací povinnost se tedy nevztahuje na poučování o otázkách hmotného práva, tedy zda a jak mají účastníci řízení hájit v řízení svá práva a jaké důsledky pro ně plynou z toho, že tak neučiní. Poučovací povinnost správních orgánů nelze zaměňovat s právem účastníků na poskytování právních rad.
19. K námitce žalobkyně, že nebylo přihlédnuto k její námitce týkající se neodpovídajícího výpočtu nákladů na bydlení a péče žalobkyně o těžce zraněného syna uvedeno, že žalobce v rámci odvolacího řízení uvedl, že odůvodněné náklady na bydlení byly stanoveny v souladu s ust. § 34 zákona o pomoci v hmotné nouzi ve výši 10.909 Kč, přičemž účastníce řízení hradí nájemné ve výši 13.568 Kč a poplatky SIPO ve výši 4.900 Kč.
20. Pro účely dávky příspěvek na živobytí se v rozhodnutí uvádí výši přiměřených nákladů na bydlení. Odvolací orgán uvedl, že přiměřené náklady na bydlení byly ve výši 2.620,20 Kč, nikoliv ve výši 520 Kč, jak uvedl Úřad práce. Příjem vypočtený pro účely dávky po odečtení přiměřených nákladů na bydlení by tak byl 6.113,80 Kč a byl by tak vyšší než částka živobytí společně posuzovaných osob ustanovená v souladu s ust. § 24 zákona o pomoci v hmotné nouzi ve výši 5.590 Kč.
21. Odvolatelka k podanému odvolání žádný doklad o nepříznivém zdravotním stavu syna nedoložila. Zmocněný zástupce v odvolání uvedl, že účastníce je samoživitelka mající v péči syna, který se nyní připravuje na budoucí povolání v učebním oboru.

22. Žalovaný na základě výše uvedených skutečností je přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonů s požadavky uvedenými v právních předpisech, a že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně a navrhol proto žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
23. Z připojených správních spisů soud zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto podstatné skutečnosti:
24. Dne 17. 2. 2017 zasílá Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně žalobkyni Výzvu, v níž vyzývá žalobkyni, aby doplnila a doložila uvedené údaje, a to k příspěvku na živobytí č. j. 170357/2014/BBA, kdy k požadovaným údajům uvedeno:
25. *„Dostavte se k ústnímu jednání a doložte, z jakých příjmů hradíte náklady spojené s bydlením“.*
26. Dále uvedeno, v souladu s ust. § 49 odst. 2 a 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi jste povinna doložit do 8 dnů ode dne oznámení této výzvy shora požadované skutečnosti, rozhodné pro nárok na dávku za měsíc březen 2017, její výši a výplatu.
27. V poučení této Výzvy je uvedeno *„Pokud nesplníte povinnost, kterou Vám ustanovuje náš úřad na této výzvě, může Vám být podle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi výplata zastavena nebo dávka snížena nebo odejmuta“.*
28. Z připojené doručky pak vyplývá, že žalobkyně S. K., na adrese ..... osobně převzala tuto Výzvu dne 26. 2. 2017.
29. Dne 23. 3. 2017 byl doručen žalobkyni na Úřad práce, krajskou pobočku v Brně Doklad o výši měsíčních příjmů za měsíc 2/2017, v němž v oddíle F – osobní započitatelné příjmy je uvedeno v měsíci 2/2017 pod kódem h příjem 7.000 Kč. Dále je zaslán Úřadu práce ČR, krajské pobočce v Brně 23. 3. 2017 Doklad o výši měsíčních příjmů u osoby F. L. (syn žalobkyně), kde v oddíle F – Ostatní započitatelné příjmy za měsíc únor 2017 je uvedeno výživné ve výši 1.034 Kč
30. Dále se ve spise nachází Protokol sepsaný na Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Brně, o ústním jednání ze dne 23. 3. 2017.
31. Dne 23. 3. 2017 na Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město byl sepsán pověřenou pracovnící protokol se S. K., která se dostavila na uvedené pracoviště a k situaci s úhradou nájemného uvedla, že jí s úhradou nájemného pomáhá rodina – otec s přítelkyní a starší syn. Dále uvedeno, že jmenovaná byla poučena, že jí částka, kterou jí rodina poskytuje na úhradu nájemného, bude do dávky zohledněna jako příjem.
32. Dále uvedeno, že jmenovaná prohlašuje, že jí jako účastníci řízení bylo umožněno dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ke způsobu zjištění tohoto podkladu a dále jí byla dána možnost podat

návrhy na doplnění důkazního řízení ve věci přehodnocení dávek hmotné nouze – příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení.

33. Dále byla jmenovaná poučena o svých právech a povinnostech, pod tím podpis S. K. a oprávněné úřední osoby.
34. Dne 24. 3. 2017 Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město zaslal žalobkyni Oznámení o zahájení správního řízení ve věci odejmutí dávky příspěvek na živobytí č. j. 170357/2014/BBA, kdy v odůvodnění oznámení uvedeno, že vzhledem k tomu, že jí byl do dávky zohledněn opakující se příjem, který jí poskytuje její rodina, dávka se jí od 1. 3. 2017 odnímá.
35. Toto Oznámení žalobkyně osobně převzala dne 31. 3. 2017.
36. Dne 7. 4. 2017 zaslal právní zástupce žalobkyně vyjádření k Oznámení o zahájení správního řízení o odejmutí příspěvku na živobytí.
37. Dne 11. 4. 2017 pod č. j. 142271/2017/BBA Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město vydal Rozhodnutí, v němž rozhodl odejmout žalobkyni od 1. 3. 2017 dávku příspěvek na živobytí, kdy uvedl, že do dokladu o výši měsíčního příjmu ze dne 23. 3. 2017 jmenovaná (S. K.) uvedla jako další příjem částku 7.000 Kč. V protokolu z 23. 3. 2017 pak uvedla, že tyto finanční prostředky jsou od jejího otce s přítelkyní a od staršího syna. Dále byla v protokolu poučena, že poskytnuté prostředky budou zohledněny jako příjem. Neuvedla, ani nedoložila žádný relevantní doklad o půjčce či daru, toto nedoložila ani ke svému vyjádření, které zaslala prostřednictvím svého právního zástupce, a proto se správní orgán darem či půjčkou nezabýval. V případě nepříznivého zdravotního stavu jejího syna, tato skutečnost neovlivňuje výši dávky, má jmenovaná možnost uplatnit žádost o dávku příspěvek na péči, která je k tomuto určena dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění posledních předpisů. K nákladům na léčbu správní orgán konstatuje, že dle zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění posledních předpisů, jsou veškeré lékařské zákroky i léky hrazeny zdravotními pojišťovnami. Exekuce jmenované nejsou správnímu orgánu známy, neboť jmenovaná žádné doklady o pohledávkách nedoložila, avšak k dluhům a exekucím zákon o pomoci v hmotné nouzi č. 111/2006 Sb. nepřihlíží (v rozsudku NSS ze dne 25. 10. 2007, č. j. 6Ads 75/2006-87, jenž se sice týkal již zrušeného zákona č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, avšak jeho závěry jsou použitelné i za současné právní úpravy. NSS konstatoval, že „(...) by bylo zcela v rozporu se smyslem a účelem zákona, kdyby správní orgány při posuzování sociální potřebnosti občanů (nyní podmínek hmotné nouze) přihlížely k nejrůznějším dluhům a půjčkám“, neboť by se do stavu hmotné nouze dostal každý, kdo by špatně vyhodnotil svou ekonomickou situaci a vypůjčil by si více, než by byl schopen splácet.
38. Proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím právního zástupce žalobkyně podala včas odvolání, které v podstatě je shodné s později podanou žalobou žalobkyně, kdy žalobkyně nesouhlasila se započítáním částky 7.000 Kč, když má za to, že

v případě neuvedení takové částky do dokladu za březen 2017, či do žádosti o příspěvek na živobytí, by byl nárok přiznán. Nesouhlasila ani s tím, v jaké výši bylo přihlédnuto k jejím nákladům na bydlení, když je navíc samoživitelka mající v péči syna, který se připravuje nyní na budoucí povolání v učebním oboru. Poukázala také na její povinnost hradit v exekuci i závazky svého bývalého manžela. Účastníci řízení úřad I. stupně odejmul příspěvek na bydlení s odůvodněním, že jmenovaná pobírá „opakující příjem“ ve formě peněžních prostředků poskytovaných rodinou účastnice. Úřad odmítl argumentaci účastnice ohledně uvedené exekuce i ohledně zdravotního stavu syna. Dále uvedla, že úřadu práce je známa výše dalších vyplácených dávek a je mu známa celková příjmová a sociální situace účastnice a její domácnosti.

39. Žalovaný o odvolání žalobkyně rozhodl rozhodnutím ze dne 6. 6. 2017, č. j. MPSV-2017/120549-921, sp. zn. SZ/MPSV-2017/99134-921, a to tak, že podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se výše uvedené rozhodnutí **mění tak, že se příspěvek na živobytí odejímá ode dne 1. 3. 2017 podle ust. § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi.**
40. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné vyplynulo, že dne 17. 2. 2017 vyhotovil Úřad práce výzvu, v níž účastníka řízení vyzval, aby se dostavil k osobnímu jednání a k doložení, z jakých příjmů hradí náklady spojené s bydlením. Výzva obsahuje poučení, že v případě nesplnění povinnosti v této výzvě stanovené, může být podle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi výplata dávky zastavena, nebo dávka snížena nebo odejmuta. Předmětnou výzvu účastník řízení osobně převzal dne 26. 2. 2017.
41. Podle ust. § 49 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi je příjemce dávky povinen vyhovět výzvě orgánů pomoci v hmotné nouzi, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení této výzvy, neurčil-li orgán pomoci v hmotné nouzi delší lhůtu.
42. Účastník řízení se dostavil k osobnímu jednání až dne 23. 3. 2017, přičemž tohoto dne doložil doklad o úhradě nájemného za měsíc únor 2017 ve výši 13.574 Kč a úhradu SIPA za měsíc únor ve výši 4.900 Kč. Do dokladu o výši měsíčních příjmů za únor 2017 účastník řízení v části ostatní započitatelné příjmy uvedl částku 7.000 Kč, dále dle poštovní poukázky účastník řízení obdržel výživné na syna ve výši 1.034 Kč. Do protokolu o ústním jednání ze dne 23. 3. 2017 účastník řízení uvedl, že s úhradou nájemného pomáhá rodina – otec s přítelkyní a starší syn. Účastník řízení byl tedy poučen, že částka, která je rodinou poskytována na úhradu nájemného, bude do dávky zohledněna jako příjem. S obsahem protokolu byl účastník řízení seznámen, což potvrdil svým vlastnoručním podpisem, možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí nevyužil.
43. Podle ust. § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi nesplní-li osoba uvedená v odst. 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti uvedené v odst. 1 až 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena, nebo dávka odejmuta.

44. Účastník řízení se ve lhůtě poskytnuté Úřadem práce nedostavil, ve lhůtě nesplnil povinnost uvedenou ve výzvě. Spisová dokumentace neobsahuje žádný doklad, který by prokazoval, že účastníkovi řízení bránily ve splnění uložené povinnosti ve lhůtě poskytnuté Úřadem práce těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav. Spisová dokumentace neobsahuje ani žádost účastníka řízení o prodloužení lhůty podle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Úřad práce měl příspěvek na živobytí po uplynutí lhůty po předchozím upozornění odejmout podle ust. § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi ode dne 1. 3. 2017, a nikoli podle ust. § 44 odst. 1 a 7 zákona o pomoci v hmotné nouzi.

45. Dle § 49 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi žadatel o dávku, příjemce i společně posuzované osoby jsou povinny

a) osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, na její výši nebo výplatu, a na výzvu se osobně dostavit k příslušnému orgánu pomoci v hmotné nouzi, nebrání-li tomu těžce překonatelné překážky, zejména zdravotní stav,

b) podrobit se vyšetření zdravotního stavu pro účely posouzení invalidity III. stupně, lékařem plnicím úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, popř. lékařem určeným Českou správou sociálního zabezpečení, vyšetření zdravotního stavu poskytovatelem zdravotních služeb určené okresní správou sociálního zabezpečení nebo jinému odbornému vyšetření, předložit určenému poskytovateli zdravotních služeb lékařské nálezy ošetřujících lékařů, které jim byly vydány, sdělit a doložit další údaje, které jsou významné pro vypracování posudku, nebo poskytnout jinou součinnost, která je potřebná k vypracování posudku, jsou-li k tomu okresní správou sociálního zabezpečení vyzváni, a to ve lhůtě, kterou okresní správa sociálního zabezpečení určí.

46. Podle odst. 2 § 49 příjemce dávky je povinen

a) písemně oznámit orgánu pomoci v hmotné nouzi změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu, a to do 8 dnů ode dne, kdy se o těchto skutečnostech dozvěděl,

b) vyhovět výzvě orgánu pomoci v hmotné nouzi, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán pomoci v hmotné nouzi delší lhůtu.

47. Podle odst. 3 § 49 osoba společně posuzovaná je povinna v souvislosti s řízením o dávce

a) osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu,

b) písemně ohlásit orgánu pomoci v hmotné nouzi změny ve skutečnostech, které osvědčila podle písm. a).

48. Podle odst. 4 § 49 osoba společně posuzovaná je povinna splnit povinnosti uvedené v odst. 3 písm. a) a c) na požádání příjemce. Pokud osoba společně posuzovaná odmítne splnit povinnosti uvedené v odst. 3 písm. a) a c), je orgán pomoci v hmotné nouzi povinen vyzvat společně posuzovanou osobu, aby tyto povinnosti splnila do 8 dnů ode dne vyzvání; orgán pomoci v hmotné nouzi může s osobou společně posuzovanou dohodnout pro splnění uvedených povinností dobu delší než 8 dnů. Povinnost uloženou v odst. 3 písm. b) je osoba společně posuzovaná povinna splnit do 8 dnů ode dne, kdy ke změně skutečnosti došlo.
49. Podle § 49 odst. 5 nesplní-li osoba uvedená v odst. 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti uvedené v odst. 1 až 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena nebo dávka odejmuta.
50. Podle § 71 odst. 1 písm. d) žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.
51. Pokud jde o žalobu žalobkyně, která směřuje proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2017, žaloba žalobkyně neobsahuje žádný žalobní bod, z něhož by bylo patrné, že žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného, kterým byl příspěvek na živobytí od 1. 3. 2017 žalobkyni odejmout podle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi.
52. Toto zákonné ustanovení bylo soudem citováno, a dle něho může být příspěvek na živobytí odejmout v případě nesplnění povinností žadatele podle ust. § 49 odst. 1 až 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi (po předchozím upozornění).
53. Z podkladů, které jsou založeny ve správním spise, vyplývá, že 17. 2. 2017 úřad práce vyzval žalobkyni, aby doplnila a doložila potřebné údaje, tzn., doložila, z jakých příjmů hradí náklady spojené s bydlením a byla poučena, že tuto povinnost má ze zákona splnit ve lhůtě 8 dnů od doručení výzvy, v níž bylo uvedeno, jaké skutečnosti je potřeba doplnit a doložit.
54. Z výzvy ze 17. 2. 2017 zcela jednoznačně vyplývá, jaké skutečnosti chtěl úřad práce po žalobkyni doložit a v jaké lhůtě. Žalobkyně obdržela tuto výzvu dne 26. 2. 2017, v zákonné 8 denní lhůtě však na ni vůbec nereagovala, ani nepožádala o prodloužení této lhůty, teprve až dne 23. 3. 2017 zaslala úřadu práce dva Doklady o výši měsíčních příjmů a dostavila se na pracoviště úřadu práce k podání vysvětlení.
55. Žalobkyně tedy zákonem stanovenou lhůtu nedodržela, v takovém případě se úřad práce neměl vůbec tím, zda došlo ke změně skutečností rozhodných pro nárok na dávku a její výši zabývat, jak činil, ale měl dle ust. § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí žalobkyni odejmout od 1. 3. 2017 pro

nesplnění její povinnosti stanovené ust. § 49 odst. 1 až 4 zákona o pomoci v hmotné nouzi (o možnosti odnětí dávky byla řádně poučena).

56. Toto pochybení správního orgánu I. stupně pak napravil svým rozhodnutím žalovaný a soud konstatuje, že ani jedna žalobní námitka nesměruje do výroku rozhodnutí žalovaného, kdy rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo změněno tak, že se příspěvek na živobytí odnímá od 1. 3. 2017, ovšem podle ust. § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi.
57. Soud tedy uzavírá, že vzhledem ke skutečnosti, že ani jedna žalobní námitka nesměřovala do výroku rozhodnutí žalovaného, jež je předmětem tohoto soudního přezkumu, žaloba žalobkyně důvodná není, a proto to ji soud dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
58. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí tedy nenáleží, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. září 2018

JUDr. Jana Kubenová v. r.
samosoudkyně